

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 7^η /20^η Μαρτίου 2016, Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, συμφώνως πρὸς τὴν Τυπικὴν καὶ Προσκυνηματικὴν αὐτοῦ διάταξιν τὸ γεγονός τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν αὐτοκρατόρων Θεοδώρας τῆς Αὐγούστας καὶ Μιχαὴλ τὸ ἔτος 843 μ.Χ. μετὰ ἀπὸ τὸν ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα ἀπηνοῦς διωγμοῦ ἐναντίον αὐτῶν.

Διὰ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων ἡ Ἐκκλησία μαρτυρεῖ τὸ γεγονός τῆς ἐνσαρκώσεως, ἐνανθρωπήσεως καὶ κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐπὶ γῆς ἐμφανίσεως Αὐτοῦ καὶ τῆς μετὰ τῶν ἀνθρώπων συναναστροφῆς. Ἄρνησις τῶν ἁγίων εἰκόνων κατὰ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, σημαίνει ἄρνησιν τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Α' Ὁ Ἑσπερινός.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐώρτασε ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Θ' Ὠρας τὴν 2.00 μ.μ. ὥραν εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ συνεχίσεως τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως διὰ προὑπαντήσεως καὶ θυμιάματος καὶ προσκυνήσεως εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ διὰ προσκυνήσεως τῶν Συνοδικῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν, κρουομένων τῶν σημάντρων, προσφορᾶς τοῦ θυμιάματος, τῶν Ἀνοιξανταρίων, τῆς Μεγάλης Εἰσόδου καὶ τῆς Ἀρτοκλασίας.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ τελεσθέντος, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία τῶν Ἀγιοταφитῶν ἀνῆλθεν εἰς τὴν μετάνοιαν αὐτῆς ἐν τῷ Κεντρικῷ Μοναστηριακῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Β' Ἀνήμερα τῆς Ἑορτῆς

Τὴν 7.00' π.μ. τῆς Κυριακῆς, 7^{ης}/20^{ης} Μαρτίου 2016, ἤρξατο ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία ὑπὸ τὸν Πατέρα ἡμῶν καὶ Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον νά κατέρχεται, τῶν κωδῶνων κρουομένων, εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα, ἅμα τῇ εἰσόδῳ, ὁ Μακαριώτατος προσεκύνησεν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν Γολγοθᾶν, λόγῳ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων τῶν Λατίνων καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Καθολικόν, ἠυλόγησεν καὶ ἐνδυθεὶς μανδύαν, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον, ὅτε καὶ οἱ ἱερεῖς, τῶν σημάντρων κρουομένων, προσῆλθον καὶ «ἔλαβον καιρόν». Ἀκολουθῶς «ἔλαβε καιρόν» καὶ ὁ Μακαριώτατος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα, ἡσπάσατο τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς.

Ἐνδυθέντος τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν Ἀρχιερέων μετὰ τῶν Ἱερέων ἐνδεδυμένων, ἐξῆλθεν εἰς τὸ Καθολικόν, ἔνθα καὶ ἤρξατο ἡ θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἀβήλων κ. Δωροθέου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου

πρώην Μητροπολίτου Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου ὡς προεξάρχοντος ἱερέως, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου, τοῦ εὐλαβοῦς προσκυνητοῦ δοκίμου Γεωργίου καί ἄλλων, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη καί τῇ συμμετοχῇ εὐσεβοῦς ἀθροῦ ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναζουσῶν, μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας, τοῦ ἀραβοφώνου ποιμνίου καί προσκυνητῶν.

Τῆς ἀναιμάκτου θυσίας προσενεχθείσης καί Ἀπολύσεως γενομένης, ἤρξατο ἀπό τοῦ σολέως τοῦ Καθολικοῦ διά τοῦ «Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν Ἀγίων» ἡ λιτανεία τῶν Ἀγίων Εἰκόνων πρὸς διαδήλωσιν τῆς νίκης αὐτῶν διά τῆς περιφορᾶς ἐκ γ' πέριξ τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου, ἐν ᾧ ἐψάλλετο τό τροπάριον «Τὴν Ἄχραντον εἰκόνα Σου προσκυνοῦμεν, Ἀγαθέ» καί διά τῆς περιφορᾶς ἀνά τὰ προσκυνήματα πέριξ τοῦ Καθολικοῦ ἐξωτερικῶς.

Τῆς λιτανείας πληρωθείσης, ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Ἀναστάσεως καί τό Συνοδικόν τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ Τριωδίου διά τοῦ «αἰωνία ἡ μνήμη» τοῖς ἀναπλάσας τὰς Ἀγίας Εἰκόνας καί τοῦ «ἀναθέματος» τοῖς μή σεβασθεῖσι ταύτας.

Τῆς λιτανείας πληρωθείσης, ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Ὁ πῆξας ἀσάλευτον τὴν Ἐκκλησίαν Κύριε, καί πύλαι Ἰδου ταύτης οὐ κατίσχυσαν. Αὐτός τὴν εἰρήνην Σου παράσχου τῷ λαῷ Σου, ἵνα Σέ πάντες εἰλικρινῶς ἐν μιᾷ δοξολογίᾳ προσκυνῶμεν καί δοξάζωμεν», ἀναφωνεῖ μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης.

Ἐξοχώτατε Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιε Ζαχαριουδάκη,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καί Προσκυνηταί.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἐκκλησία, εὐφροσύνη εὐφραίνεται σήμερον ὅτι ὁ Θεὸς Λόγος, δηλονότι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἰρήνην ἔδωκε τοῖς ἐν γῇ καί ταῖς θείαις Ἐκκλησίαις τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως.

Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐδοκιμάσθη ἐκ τοῦ σκότους τῆς αἰρέσεως τῆς Εἰκονομαχίας, τῆς ὁποίας οἱ ὁπαδοὶ μανιωδῶς ἐμάχοντο κατὰ τῆς προσκυνήσεως τῶν Ἀγίων Εἰκόνων καί τῆς λατρείας τῶν Ἀγίων Λειψάνων. Κατ' οὐσίαν, οἱ Εἰκονομάχοι διέβαλλον κατὰ τὸν πλέον διεστραμμένον τρόπον τό μέγα τῆς θείας Οἰκονομίας μυστήριον, τουτέστιν τὴν ἐκ τῆς Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας ἐνσάρκωσιν καί ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Οὗτοι, (οἱ Εἰκονομάχοι), ἀρνούμενοι τὴν προσκύνησιν τοῦ ἐξεικονισμένου προσώπου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὡς καὶ τῶν ἀγίων ἡρνοῦντο τὸν Χριστόν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, δηλονότι τό ἐπὶ γῆς θεανθρώπινον Σῶμα Αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ἀειμνήστων αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως Μιχαήλ τοῦ Ραγκαβέ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ θεοδώρας καὶ ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Μεθοδίου ἀποκατάστασις καὶ προσκύνησις καὶ συνεπῶς ἡ ἀναστήλωσις τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, ἀπετέλεσε γεγονός μέγα διὰ τὴν τῶν Ὁρθοδόξων ἡμῶν πίστιν εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα ἢ καλλίτερον εἶπεῖν εἰς τὸν καθ' ὑπόστασιν ἐνωθέντα θεόν Λόγον μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον. θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», (Α' Τιμ. 3,16).

Ἡμεῖς, ἐπόμενοι τῆς τῶν ἀγίων Προφητῶν Ἀποστόλων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως καὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως, τῆς περιχαρακωθείσης ὑπὸ τῶν ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ δὴ τῆς Ζ', ἐτελέσαμεν τὴν καθορισθεῖσαν ἐτήσιον θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως πρὸς τιμὴν καὶ εὐσέβειαν τῶν ἀγίων εἰκόνων καὶ τῶν ταύτας τάς εἰκόνας εὐσεβούντων καὶ ὁρθῶς δοξαζόντων, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδός.

«Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων ἐπ' ἐσχάτων, Δέσποτα, σαρκωθείς ἡξίωσας περιγράφεσθαι τῆς σαρκὸς προσλήψει γάρ καὶ τά ἰδιώματα ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα, διό τό εἶδός Σου, τό τῆς ἐμφερείας ἐγγράφοντες, ἐν σχέσει ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν Σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι καὶ τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι θεαῖς παραδόσεσιν».

Εὐχαριστοῦμεν Κυρίῳ καὶ παρακαλοῦμεν Αὐτόν, ἵνα τό φῶς τοῦ θείου Αὐτοῦ προσώπου σημειωθῇ ἐπὶ τῶν καρδιῶν πάντων ἡμῶν. Ἐτη πολὰ καὶ εὐλογημένη ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ἀμήν.

εὐχόμενος αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἀκολουθούντων τάς ἱεράς εἰκόνας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/C8y00CqXg-s>

<http://youtu.be/tNjLftPfSdw>

<http://youtu.be/aa0i9tKjtYg>

